

5 lentelė. Labanoro parapijos 1797–1900 m. parapijiečių statistiniai duomenys

Laikotarpis	Gimimai			Sutuokta porų				Mirtys					
	Iš viso	Mot.	Vyr.	Iš viso	Mot. (pagal amžiaus grupes)			>18	Vyr. (pagal amžiaus grupes)			>18	
					0–1	1–5	5–18		0–1	1–5	5–18		
1797–1800	176	88	88	51	131	13	15	11	28	16	10	8	30
1801–1805	380	163	217	77	186	15	18	9	63	18	17	5	41
1806–1810	323	163	160	81	391	23	34	22	93	29	43	27	120
1811–1815	265	128	137	73	243	2	21	18	67	4	23	22	86
1816–1820	254	127	127	89	133	9	20	7	32	6	16	8	35
1821–1825	318	154	164	75	151	9	15	7	29	10	26	14	41
1826–1830	363	171	192	92	203	11	28	12	53	17	24	16	42
1831–1835	393	180	213	80	248	8	27	18	71	18	31	12	63
1836–1840	371	202	169	92	227	14	38	9	53	9	33	6	65
1841–1845	185	95	90	36	217	10	31	13	53	16	16	20	58
1846–1850	329	155	174	97	229	18	21	13	64	16	22	12	63
1851–1855	391	167	224	94	323	34	27	17	78	39	41	23	64
1856–1860	441	211	230	125	274	15	42	11	64	28	48	17	49
1861–1865	479	246	233	123	277	36	33	9	75	24	33	8	59
1866–1870	525	269	256	97	323	29	37	17	87	28	41	16	68
1871–1875	568	278	290	109	346	21	38	21	84	31	36	29	86
1876–1880	526	258	268	116	359	15	44	26	97	16	59	23	79
1881–1885	539	279	260	135	380	22	52	33	107	17	45	22	82
1886–1890	662	321	341	170	381	29	29	40	88	34	43	19	99
1891–1895	771	378	393	165	490	39	60	36	116	36	51	40	112
1896–1900	777	386	391	153	456	31	47	24	117	35	63	33	106

Kaltanėnų parapijoje pakrikštyta nesantuokinė valsietės Laurinavičiūtės, pagal vyrą – Andrijauskienės iš Pašaminės užsienio, duktė Kristina; vyras Andrijauskas penkeriems metams atiduotas į rekrūtus. Tačiau tai nereiškia, kad tokia nesantuokinių vaikų apskaita tiksliai. Tiesiog po išprievartavimų, nesantuokinių ryšių ištėkėjusioms moterims (esant gyvam teisėtam sutuoktiniui) gimę vaikai būdavo krikštijami kaip teisėti. Greičiausiai tokį elgesį lėmė didelis visuomenės nepakantumas elgesiui, nesuderinamam su Katalikų Bažnyčios mokymu.

KALTANĖNŲ PARAPIJOS DEMOGRAFINĖ SITUACIJA XVIII A. PAB. – XIX A.

Pastaba: 1798 m. įrašuose trūksta spalio–gruodžio mėnesių, o 1799 m. – gegužės–rugsėjo mėnesių įrašų.

1833 m., uždarius vienuolyną ir bažnyčią Pašaminėje, šios parapijos kaimai buvo prijungti prie Kaltanėnų parapijos. Kaltanėnų parapijos demografinė situacija XVIII a. pab. – XIX a. atspindėta 4 lentelėje.

LABANORO PARAPIJOS DEMOGRAFINĖ SITUACIJA XVIII A. PAB. – XIX A.

Pastaba: 1800 m. knygoje trūksta sausio–rugpjūčio mėnesių įrašų, 1801 m. knygoje trūksta gegužės–gruodžio mėnesių įrašų. Trūksta 1802 m. santuokų registracijos knygos, 1842 m. – mirčių registracijos knygos, 1843 m. – gimimų ir santuokų registracijos knygos, 1844 m. – gimimų, santuokų ir mirčių registracijos knygos. Labanoro parapijos demografinė situacija XVIII a. pab. – XIX a. atspindėta 5 lentelėje. ■

NUO RAUDONĖS PILIES IKI PAVIRVYČIO DVARO

Janina Leonavičienė

1. pav. Pavirvyčio dvaras po renovacijos
Autorės nuotrauka

Pavirvyčio dvaro¹ (netoli Tryškių miestelio dab. Telšių raj.) palikuonių pasakojama legenda byloja, kad Druvės atsiradimas šiame dvare siejamas su Napoleono žygio metu į dvarą patekusių sergančiu prancūzų karininku Pjeru Druve, kurį slaugė tuo metu dvarą valdžiusių bajorų Šemetų dukra Morta. Tarp jaunų žmonių užgimusi meilė baigėsi slaptu Mortos pabėgimu su besitraukiančia Napoleono armija į Burgundiją².

Pasitelkusi įvairiausias dokumentus, kurių išliko gausiai, pamėginau atkurti šio dvaro atsiradimo ir jį valdžiusių dviejų šeimų tikrąją istoriją. Pradėsiu nuo to, kad 1794 m. didžiulės Tryškių seniūnijos parapijų gy-

ventojų surašyme apskritai toje vietovėje dar nebuvo nei Pavirvyčio kaimo, nei dvaro³. XIX a. pr. įsikūrusiame Pavirvyčio dvare niekada negyveno kilmingi Šemetos.

¹ Pavirvyčio dvaras. Prieiga internete: https://lt.wikipedia.org/wiki/Pavirvy%C4%8Dio_dvaras.

² Michalauskas Valdemaras. Kol augau su Tėtuku. Kaunas, 2013.

³ Šiaulių apskrities Tryškių parapijos dvarų, miestelių, raktų ir kaimų gyventojų 1795 m. reviziniai sąrašai, LVIA, f. 515, ap. 15, b. 1105.

DVARO ĮKŪRĖJAS STEPONAS OLENSKIS (OLENDZKI) H. RAWICZ

(žr. 2 pav.)

XVIII a. pab. rusų imperatorė Jekaterina II Tučių dvarą ir didžiulį žemės plotą tarp Kapėnų, Tryškių, Užlienės, Laižuvos ir Leckavos padovanojo vaivadais Ksaverui Chominskiui⁴. Šis prisiskolino, ir jau po jo mirties (1809) pagal eksdivizinio teismo 1811 m. kovo 8 d. dekretą už skolas K. Chominskio turtas buvo padalintas kreditoriams (manoma, kad jų buvę net 101). Todėl Tryškių seniūnijoje atsirado gausybė naujų dvarų dvarelių ir palivarkų. Apie tai rašo Mykolas Eustachijus Brenšteinas (1874–1938), Lietuvos (daugiausia Žemaitijos) istorijos ir kultūros tyrinėtojas, archeologas, etnografas, bibliotekininkas, palikęs didžiulį rankraštį lenkų kalba apie Olenskių giminę⁵. M. E. Brenšteino teta Antanina Rimgailaitė buvo ištėkėjusi už Stanislovo Olenskio iš Gilvyčio dvaro, Stepono Olenskio brolio, kuriam ir atiteko žemės valda šalia Tryškių miestelio su 15 dūmų ir 47 sielomis. Pavirvyčio žemės valdos atitekimą istorija smulkiai aprašyta 1811 m. gruodžio 18 d. Šiaulių pavieto dvarų surašyme⁶. Tą pačią dieną sudarytame bajorų, tarnavusių kitų bajorų dvaruose, sąrašė nurodyti keturi bajorai, užėmę įvairius pareigas Olenskio Pavirvyčio valdoje, perkelti iš Stepono valdyto Pažyžnio dvaro Grodno gybernijoje⁷.

Tame sąrašė yra kilmingas Pranciškus Sancevičius, raštininkas, kuris su žmona Magdalena 1815–1816 m., gyvendami Pavirvyčio dvare, bus paminėti kaip krikštėčiai, o P. Sancevičius įvardintas kaip notaras (žr. 3 pav.).

1811 m. S. Olenskis ėjo Revelio (Talino) seniūno pareigas. Prasidėjus 1812 m. karui S. Olenskis buvo paskirtas Šiaulių miesto prefektu⁸. Jis padėjo kunigaikščiui Platonui Zubovui išsaugoti turtą nuo sekvestravimo (turto paėmimas karo reikmėms).

Kunigaikštis P. Zubovas, pasak M. E. Brenšteino, atsilygindamas už paslaugą, S. Olenskiui perleido ir savo dalį jam iš Chominskio priteistos žemės valdos, ir tokiu būdu Pavirvyčio palivarkas išaugo iki 70 valakų (1796 ha). S. Olenskis šią savo valdą pavadino

Pavirvyčio-Steponavo palivarku, o 1812 m., pasak M. E. Brenšteino, „<...> porą varstų nuo Tryškių link Telšių ant Virvyčio kranto Olenskis plikoje vietoje paklojo pamatus. Nuo 1842 m. dvaras yra Druvės šeimos valda“⁹. 1826 m. Pavirvyčio-Steponavo dvaras jau buvo visiškai suformuotas. Tuo metu S. Olenskis ėjo Šiaulių pavieto maršalkos ir Pasienio apeliacinio teismo prezidento pareigas.

Kas gi buvo tas S. Olenskis (Stefan Olendzki), tikrasis Pavirvyčio dvaro įkūrėjas? Stepono protėviai buvo kilę iš Palenkės Olenskių (Rawicz herbo bajorai). Olenskių protėvių pagrindinė rezidencija buvo Močiulnos dvaras Valkavysko paviete. Seniausias žinomas XVI a. giminės atstovas Jonušas Olenskis, Bransko seniūnas ir Platelių tijūnas Žemaitijoje, pradėjo lietuviškąją giminės šaką. Jo sūnus Steponas (1703–1771) buvo tarp tų bajorų, kurie labai rėmė Palenkės prijungimą prie Lenkijos ir aktyviai pasisakė už Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės (toliau LDK) uniją su Lenkija. Už Stanislovo Augusto Poniatovskio kandidatūros rėmimą S. Olenskiui 1764 m. buvo suteikta LDK taurininko pareigybė, o vėliau jis žinomas kaip Volkovysko maršalka, LDK kariuomenės pulkininkas, LDK arklininkas, dažnas pasiuntinys į seimus. Toku būdu S. Olenskis tapo žymiausiu politiniu veikėju visoje Abiejų Tautų Respublikoje. Steponui vienam pirmųjų buvo įteiktas Šv. Stanislovo ordinas¹⁰ (žr. 4 pav.).

1730 m. S. Olenskis vedė Prancišką Pakošaitę, Kristinos Krišpin-Kiršenštein Pakošienės dukrą. Kadangi Kiršenšteinai neturėjo vyriškosios lyties palikuonių, Raudonės pilis atiteko Steponui ir Pranciškai Olenskiams. Steponas su Pranciška susilaukė trijų sūnų: Jonušo (apie 1750–?), Kšištofo (1753–1820) ir Stanislovo (1760–1792) ir dukros Konstancijos¹¹. Palikuonių susilaukė ir giminę pratęsė tik Jonušas.

Stanislovas, taip pat Šv. Stanislovo ordino kavaliereus, 1789 m. vedė vienturtę LDK bajoro, Žemaitijos kunigaikščių pasiuntinio Jurgio Gaižausko dukterį Kotryną ir perėmė J. Gaižausko 1774 m. už nuopelnus iš karaliaus S. A. Poniatovskio gautą Gilvyčių dvarą Kurtuvėnų parapijoje.

Deja, Stanislovas 1792 m. mirė nepalikęs palikuo-

2. pav. Olenskių giminės herbas Rawicz

⁴ Prieiga internete: https://lt.wikipedia.org/wiki/Pranciškus_Ksaveras_Chominskis.

⁵ Žymių Lietuvos giminė genealogijos. M. Brenšteino pastabos genealoginiais klausimais. XIX–XX a., LVIA f. 1135, ap. 6, b. 218 (2)–1, l. 5.

⁶ Šiaulių apskrities parapijų bajorų 1811 m. reviziniai sąrašai, LVIA, f. 515, ap. 15, b. 255, l. 124.

⁷ Šiaulių apskrities parapijų bajorų 1811 m. reviziniai sąrašai, LVIA, f. 515, ap. 15, b. 256, l. 176.

⁸ Prefektas, Prancūzijoje – centrinės valdžios atstovas regionuose ir departamentuose. Skiriamas prezidento. Pareigybę 1800 įsteigė Napoleonas Bonapartas, prefektas pakeitė intendantą. Iš pradžių prefektas administravo jam patikėtą departamentą (pasak Napoleono I, buvo miniatiūrinis imperatorius). Prieiga internete: www.vle.lt/straipsnis/prefektas-3/.

⁹ Žymių Lietuvos giminė genealogijos. M. Brenšteino pastabos genealoginiais klausimais. XIX–XX a., LVIA f. 1135, ap. 6, b. 218 (2), l. 1, l. 5–6.

¹⁰ Ragauskienė Raimonda. Raudonės savininkai Olendzčiai. Prieiga internete: <http://raudone.lt/2019/06/08/raudones-savininkai-olendzčiai/>.

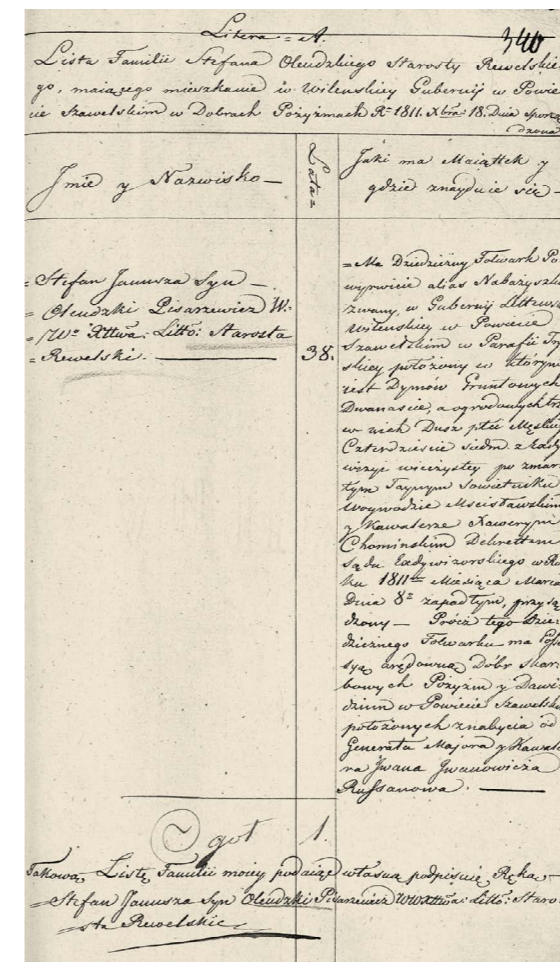
¹¹ Žymių Lietuvos giminė genealogijos. M. Brenšteino pastabos genealoginiais klausimais. XIX–XX a., LVIA, f. 1135, ap. 6, b. 218 (1), l. 134.

nių, ir brolio našlės dvare apsigyveno Kšištofas Olenskis. Kšištofas, po tėvo mirties paveldėjęs Raudonės pilį, neturėdamas lėšų ją išlaikyti, apie 1803–1810 m. pilį pardavė kunigaikščiui P. Zubovui ir iki gyvenimo pabaigos (1820-07-15)¹² gyveno Gilvyčių dvare.

Palikuonių iš šios šakos susilaukė vienuolis Jonušas Olenskis jaunesnysis su Kotryna Čekavičiūte (Czechowicz). Iš bažnytinių metrikų ir įvairių teisinių bylų yra žinomi jo sūnūs Steponas, Liudvikas, Adomas, Aleksandras, Felicijonas ir Stanislovas bei dukra Teklė. Neištekėjusi Teklė gyveno tai su broliu Steponu, tai su kitu broliu Felicijonu (1773–1820), kuris buvo Šiaulių pavieto teisėjas ir gyveno Papilės parapijoje Zubrių

4. pav. Raudonės pilis. Autorės nuotrauka

3. pav. Stepono Olenskio Pavirvyčio valdos įsigijimo istorija. Šiaulių apskr. bajorų dvarų surašymas. 1811-12-18

k. Mirė gana jaunas, palaidotas Papilėje. Ten pat palaidota ir Teklė Olenskiytė.

Galingos, turtingos Olenskių giminės nuosmukiu M. E. Brenšteinas kaltina moteris, ypač P. Pakošaitę¹³. Toliau M. E. Brenšteinas rašo: „Dvi moterys, arklininkė Pranciška Pakošaitė ir Kotryna iš Čekavičių Olenskių sugriovė Olenskių giminę. Pradėjo Pranciška Pakošaitė, pabaigė Kotryna Čekavičiūtė, buvusi „boba erodas“ (byla to herod baba): beširdė, žiauri, nedora moteris.“¹⁴ Kotryna mirė 1826 m., prieš tai dar spėjusi ištėkėti trečią kartą, bet skolas palikdama keturiems vaikams iš santuokos su antruoju vyru J. Olenskiu.

Kaip jau rašiau, 1812 m. S. Olenskis, J. ir K. Čekavičiūtės Olenskių sūnus, pradėjo Pavirvyčio-Steponavo dvaro statybas. Pirmą kartą Tryškių bažnytinių metrikų knygoje Pavirvyčio dvaras paminėtas 1813 m. vasario 25 d. ir balandžio 12 d., kai kilmingi Kazimieras Vitkauskas ir Angelė Opulskienė iš Pavirvyčio dvaro krikštijo kaimynų vaikus¹⁵.

S. Olenskis apie 1817 m. į dvarą parsivežė favoritę bajoraitę Apoloniją Daugirdaitę. Kaip rašė M. E. Brenšteinas, Steponas, augęs su nedora motina bei žinodamas, kaip jo dėdė Kšištofas, palikęs žmoną, Girvyčių dvare apsigyveno su favorite, nematė didelės nuodėmės ir pats pasiėmė panašiai ir pradėjo savo sudėtingą, painų, dvigubą šeimyninį gyvenimą.

Pavirvyčio dvare apsigyveno ir A. Daugirdaitės kompanionė bajoraitė Marijona Beržanskaitė, pakrikštijusi du Apolonijos vaikus, kol galiausiai pati pagimdė (1822) nesantuokinę dukrą ir daugiau Pavirvyčio dvare nebesirodė.

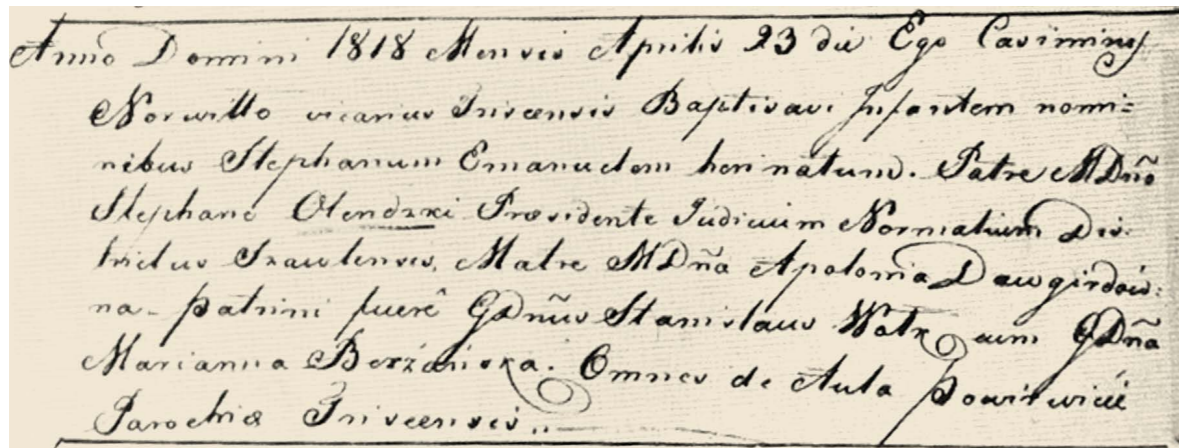
S. Olenskio ir jo favoritės pirmo vaiko krikštymas Tryškių bažnyčioje: „1818 m. balandžio 23 d. aš,

¹² Kurtuvėnų RKB mirties metrikų knyga (1814–1827), LVIA, f. 1188, ap. 1, b. 19, l. 23 k.

¹³ Žymių Lietuvos giminė genealogijos. M. Brenšteino pastabos genealoginiais klausimais. XIX–XX a., LVIA, f. 1135, ap. 6, b. 218 (2), l. 53.

¹⁴ Ten pat, l. 59.

¹⁵ Tryškių RKB gimimo metrikų aktų knyga, LVIA, f. 669, ap. 1, b. 169, l. 99–100.

5. pav. Stepono Emanuelio, Stepono Olendzki ir Apolonijos Daugirdaitės sūnaus krikšto metrikai. 1818-04-23 Tryškių RKB

Kazimieras Norvilas, Tryškių vikaras, krikštijū kūdikį vardais Steponas Emanuelis, gimusį šiandien. Tėvai MD Steponas Olendzki, Šiaulių apskrities teisėjas, motina MD Apolonija Daugirdaitė. Krikštatėviai GD Stanislovas Volkas ir GD Marijona Beržanskytė. Visi iš Pavirvyčio dvaro Tryškių parapijos¹⁶ (žr. 5 pav.).

Kaip matyti iš kito vaiko krikšto metrikų, mergaitė gimė jau kaip nesantuokinė: „1820 m. lapkričio 16 d. aš, Vincentas Kovėra, Tryškių vikaras, krikštijū kūdikį vardais Konstancija Kotryna, gimusių 14 d. neteisėtoje santuokoje. Motina GD Apolonija Daugirdaitė iš Pavirvyčio dvaro. Krikštatėviai GD Juozapas Adamkevičius ir GD Marcijona Beržanskytė, abu iš Tryškių miestelio, Tryškių parapijos“¹⁷ (žr. 6 pav.).

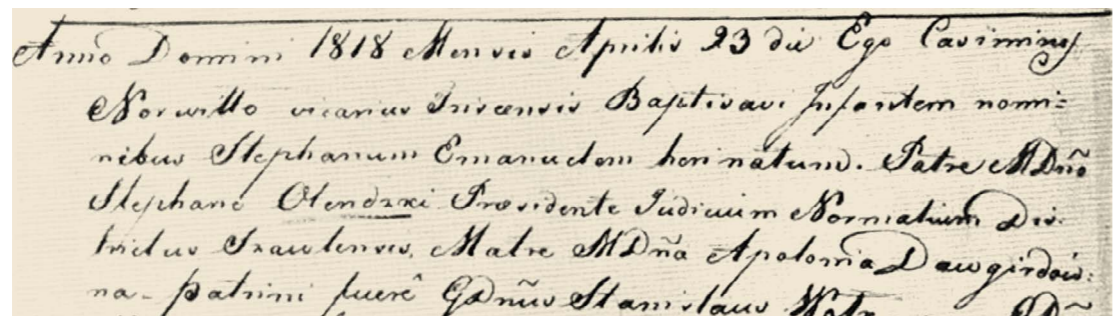
Maždaug tuo pačiu metu S. Olendzki nusipirko Derginčių dvarą netoli Šačių, Mosėdžio parapijoje, tapo Derginčių seniūnu ir apskrities vyriausioju teisėju ir vedė bajoraitę Petronėlę Jurevičiūtę. Ar šios moterys žinojo apie Stepono dvigubą šeimyninį gyvenimą, nežinia, tačiau viena persona, jo netekėjusi sesuo Teklė, keliavo iš vieno dvaro į kitą, krikštydama jo santuokinius ir nesantuokinius vaikus. Išlikę įvairiuo-

se archyvuose dokumentai, skolų rašteliai, šaukimai į teismus ir kt., adresuoti tai į Pavirvyčio-Steponavo, tai į Derginčių dvarą, byloja, kad S. Olendzki, tuo metu ėjęs Raseinių pavieto pasienio teismo teisėjo pareigas, vienoje vietoje neužsibūdavo, taip rodydamas rūpestį abiem savo moterims.

Visos A. Daugirdaitės dukros pakrikštytos Tryškių bažnyčioje kaip gimusios neteisėtoje santuokoje: Marija (1819), Konstancija Kotryna (1820), Apolonija Kazimiera (1923) ir Pranciška Teklė (1825).

Abi Stepono moterys gimdė vaikus pamečiui, o kartą net tais pačiais metais. Derkinčių dvare Petronėlė 1819 m. pagimdė pirmąją dukrą Liudviką Konstanciją, vėliau gimė Steponas Adolbertas Pranciškus (1821), Juozapas Antanas Kiprijonas (1823), Vladislovas Petras Ignotas (1825–1826)¹⁸, Marija Ona Elena (1829)¹⁹ ir Romualdas Kazimieras (1831).

Jei favoritės vaikus Tryškiuose S. Olendzki krikštijo kukliai, tai teisėtus palikuonis Šatės bažnyčioje krikštijo labai iškilmingai trys ar net keturios ponų poros. Į vaikų krikštynas atvažiuodavo ir Olendzki iš Gilvyčių dvaro. Dažniausiai krikštatėviais tapdavo

6. pav. Apolonijos Konstancijos, nesantuokinės Apolonijos Daugirdaitės dukters krikštas 1820-11-16 Tryškių RKB

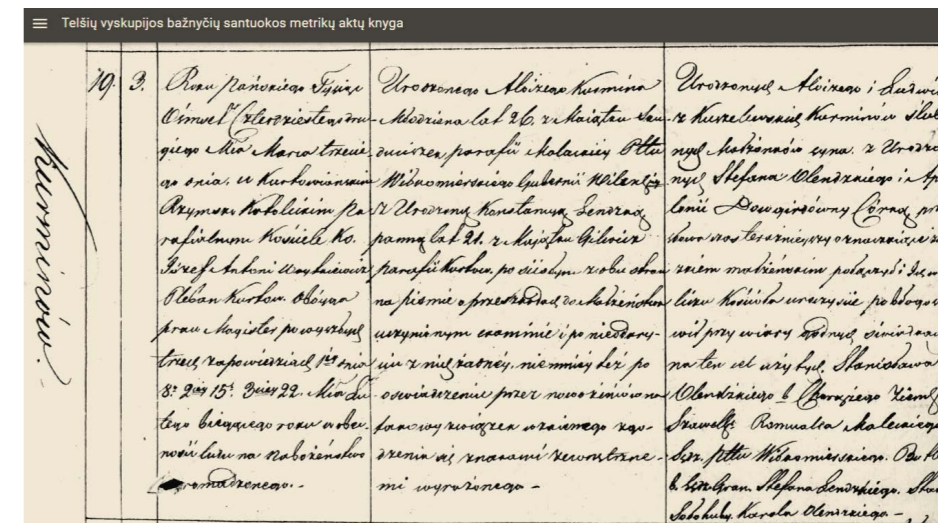
¹⁶ Tryškių RKB gimimo metrikų aktų knyga, LVIA, f. 669, ap. 1, b. 169, l. 149 d.
¹⁷ Ten pat, l. 180 k.
¹⁸ Šačių RKB gimimo metrikų aktų knyga, LVIA, f. 669, ap. 1, b. 318 (1802–1827).
¹⁹ Šačių RKB gimimo metrikų aktų knyga, LVIA, f. 669, ap. 1, b. 636, nr. 62.

Prialgavos dvarininkai Prialguskai. (žr. 7 pav.)

Nesantuokiniam A. Daujotaitės vaikams S. Olendzki suteikė LENDSKIO pavardę. Sūnus Emanuelis Steponas baigė Mosėdžio pradinę mokyklą, vėliau – Kražių gimnaziją. Mergaites išsiuntė į Mityvos kilmingų mergaičių pensionatą. Laikas ėjo, Steponas seno, aistros blėso ir Olendzki, kamuojamas podagros ir reumato, 1830-02-17 mirė Steponavo (Pavirvyčio) dvare. Palaidotas Tryškių kapinėse. Jo mirties metrikoje nurodyta, kad Steponas nepaliko palikuonių, o jo likusi našlė nurodyta jau mirusi dėdės Stanislovo našlė Kotryna Gaižauskaitė. Galima įtarti nenorą metrikoje nurodyti teisėtus palikuonis, taip apsaugant dvarą favoritei ir jos vaikams.

Daugirdaitės dukterų globėju Steponas paskyrė savo mylimą brolių Stanislovą iš Gilvyčių dvaro. Derkinčių dvarą testamentu paliko teisėtai žmonai ir trimis jos sūnums, o pinigais, gautais pardavus Pavirvyčio dvarą, po lygiai įpareigojo padalinti savo penkiems nesantuokiniam vaikams. Petronėlė Jurevičiūtė Olendzkiene (48) mirė 1849-01-27 Slėdų dvare, palaidota Alsėdžių kapinėse..

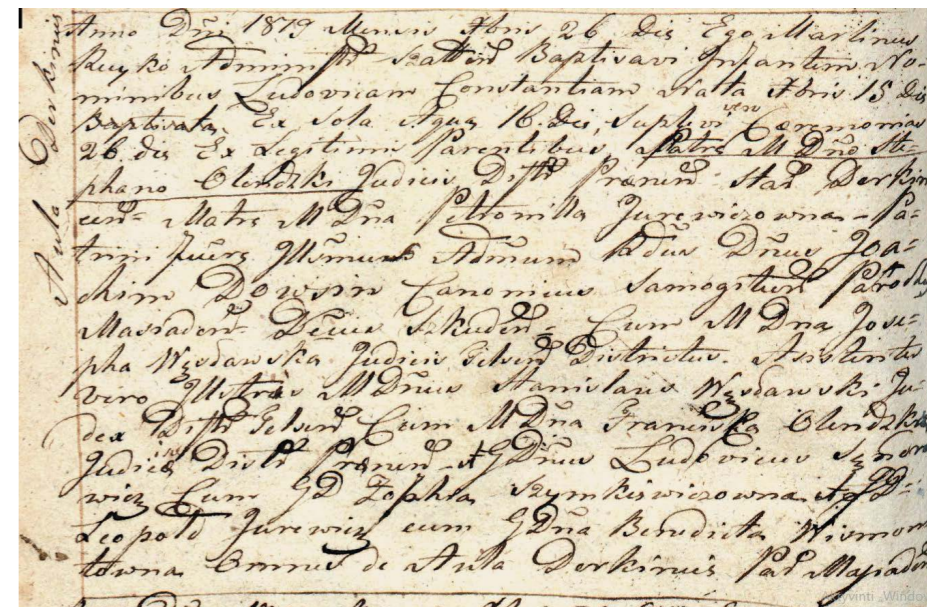
1842 m. Stanislovas Olendzki dvarą pardavė Juozapui Druvei, o vyriausias Stepono nesantuokines dukras Konstanciją ir Kazimierą kelių mėnesių bėgyje Gilvyčių dvare išleido už bajorų Aloyzo Kuzmino ir Kazimiero Gintilo. Kitoms dviem dukroms Marijonai ir Pranciškai bei sūnui Steponui Emanueliui dėdė Stanislovas išmokėjo po 1200 rb. Globėjui 1843 m. mirus, merginos išvyko pas ištekėjusią seserį Konstanciją Kuzmi-

7. pav. Konstancijos Lendzkytės ir Aloyzo Kuzmino santuoka. 1842 m. Kurtuvėnų RKB

nienei į Molėtų parapiją. Neliko nuskriausta ir Apolonija Daugirdaitė. Ji liko gyventi Pavirvyčio dvare. Pusmetį pagedėjusi, 1830-09-07 Apolonija Daugirdaitė (36) ištekėjo už bajoro Lamberto Godelio. 1831 m. Apolonija pagimdė dukterį Zuzaną, 1832 m., pagimdžiusi antrą dukrą, Apolonija mirė. Mirties metrikoje išvardinti likę Apolonijos septyni vaikai. Naujagimė mirė po savaitės.

1842 m. Pavirvyčio dvaras perduotas Juozapui Druvei. Nuo tada ši vieta jau niekada nebebuvo vadinama Steponavo vardu. ■

8. pav. Liudvikos Konstancijos, Stepono Olendzki ir Petronėlės Jurevičiūtės dukters krikštas. 1819-12-26 Šačių RKB

²⁰ Kurtuvėnų RKB santuokos metrikų aktų knyga, LVIA, f. 669, ap. 1, b. 971, nr. 19 ir nr. 23.